

عنوان مقاله:

مطالعه و تحلیل تاثیر خلیات اجتماعی بر توسعه اجتماعی؛ (از منظر امام علی (ع))

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهشنامه علوی، دوره 13، شماره 26 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

علی قنبری برزیان - گروه علوم اجتماعی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه اصفهان

داود زهرانی - جامعه شناسی، گرایش مسائل اجتماعی ایران، دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: واکاوی و تحلیل خطبه ها و آثار امام علی (ع) نشان می دهد که امام در مقام حکمران جامعه اسلامی در مدیریت رفتارهای اجتماعی و تحولات اجتماعی و سیاسی جامعه، تاکید بی نظیری بر خلیات اجتماعی و تغییرات و دگرگونی های آن دارد. در مقاله حاضر تلاش بر این است که به این پرسش پاسخ داده شود که از نقطه نظر امام علی (ع)، خلیات اجتماعی چه تاثیری بر توسعه و پیشرفت و در عین حال سقوط جوامع اسلامی و انسانی خواهد داشت؟ روش: برای نیل به این هدف، پس از تدارک نظری، از روش مطالعات تاریخی و اسنادی و تحلیل محتوا استفاده شده است. یافته ها و نتایج: پژوهش حاضر نشان داد که در روش توسعه اجتماعی در حکمرانی امام علی (ع)، سنت ها و ویژگی های اخلاق اجتماعی جایگاه محوری دارند. مراقبت و نظارت نظام اجتماعی بر خلیات اجتماعی از جمله دورویی، بدگمانی و سوء ظن، تنبلی و تملق و تحمل، کلید توسعه اجتماعی و بازتولید سرمایه اجتماعی در حکمرانی امام علی (ع) هستند. از سوی دیگر، فقدان خلیات اجتماعی علاوه بر ایجاد بی اعتمادی، امکان همکاری و مشارکت و سایر تعاملات و کنش های متقابل اجتماعی را از بین می برد و در پی آن، فقدان مشارکت و اعتماد متقابل اجتماعی، امکان هرگونه توسعه اجتماعی را از بین می برد و دورویی و تملق و تن آسایی و خشونت جایگزین آن در جامعه می گردد.

کلمات کلیدی:

خلیات اجتماعی، نهج البلاغه، اخلاق اجتماعی ایرانیان، توسعه یافتگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1634269>

